

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Chorin Ferenc*

Cím: *Édesatyám emléke*

Forrás: *Pesti Hírlap*

Bp
(Hely)

1927. 10. 23.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Chorin Ferenc

Idő

1927

Személy

ÉDESATYÁM EMLÉKE.

Id. dr. Chorin Ferencről — dr. Chorin Ferenc felsőházi tag.

Felejthetetlen édesatyámhoz gyermekéveim és férfikorom legszebb emlékei fűződnek. Oly közel emelt magához, annyira osztályosa lehettem gondolat- és érzésvilágának, hogy ma is csak a mélységes fiúi szeretet rajongásával tudok nemes alakjára visszagondolni. Ha nézem Isten kegyelméből hosszú és harmonikus életének sokféle változását, úgy látom, hogy nagy, soha egészen ki nem elégitett közéleti szerelme a *politika* volt. A politika hozta fel fiatalember korában Aradról Budapestre, évtizedeken át volt képviselő, majd a főrendiház tagja és amikor gazdasági térre tolcótt át működése, különösen mióta a Gyáriparosok Országos Szövetségét megalapította, ezt politikai szempontokból tette és sohasem volt kérdés, melyet elsősorban ne a *magyarság* szemszögéből ítélt volna meg.

Megelevenedik előttem a kedves, meleg családi kör, melyben ő legjobban érezte magát, hallom szép bariton hangját, amint beszélget az országos politika kérdéseiről, amint vitába száll velünk, akkor fiatalokkal, kik természetesen más szemmel láttunk sok kérdést, mint ő. Hajlott korában is mindig legszivesebben a politikai mult eseményeiről beszélgetett és az ő temperamentumos modorában, még magánbeszélgetéseiben is csiszolt szavakkal beszélt azokról a történelmi időkről, melyeket átélt és közéletünknek azokról az immár történelembe bevont alakjairól, kikkel törvényhozói működésében együtt dolgozott.

Tanulmányait a Bach-korszak alatt végezte. Mindig nagybüszkén mesélt arról, mikor Bécsben jogáskorában aradi fiú létére egy Ausztria-ellenes összeesküvés gyanúja miatt letartóztatták; különös szeretettel beszélt arról, amikor mint ismeretlen fiatalembert, Arad a kormánypárt hatalmas jelöltjével, Csemegei Károllyal szemben megválasztotta képviselőnek. Törvényhozói pályáján többször cserélt pártállást, de nehezen tűrte a pártkeretek bilincseit és hosszú kormánypártisága alatt is megőrizte felfogásának függetlenségét és gyakran élt a kormányokkal szemben is a bírálat jogával. Élete egyik nagy eredményének tekintette azt, hogy mint a mentelmi bizottság elnöke, kialakította a mentelmi bizottságnak azt a praxisát, melyen a mentelmi jog felépült és amely a mentelmi jogot széles értelemben magyarázta. Ebben a minőségében ismételtelen került szembe a kormánnyal; így különösen Rakovszky Istvánnak annakidején nagy port felvert mentelmi ügyében, amikor, mint a bizottság elnöke, különvéleményt jelentett be, majd ki is lépett a kormánypártból. Akkor alakult meg a nagy disszidencia Szilágyi Dezső, Andrássy és Hieronymi vezetése alatt, mely aztán a Bánffy-kormány bukásához vezetett.

Politikai felfogásának egyik legjellemzőbb vonása a szabadságjognak nagy tisztelete volt. A közszabadságok teljességeért számtalanszor sikra szállt és különösen a sajtószabadság kérdésében szólalt fel sokszor a parla-

Mr. John Jones szavának állt.

Egy hónapon belül visszatért *Great Bolasha* és kijelentette a jó Hogginsék előtt, hogy meg akar telepedni a faluban. Annyira megtetszett neki a szép vidék, hogy nem tud tőle elszakadni.

Ugy is tett, ahogy mondta. Kis parasztházat vett és beleköltözött.

Könnyű kitalálni, hogy nem a szép vidék és annak festői tájai vonzották hősünket Gr. Bolasba, hanem a szép kis parasztleány, a bűvös-bájós *Hoggins Sára*, aki akkor tizenhat esztendőes volt és akibe

Mr. John Jones, alias Lord Henry Cecil

ő excellenciája újra pezsdült vérenek minden forróságával halálosan beleszeretett.

Nem is tartotta azt titokban. Hamarosan megsgia a szép Sárának és egy-kettőre, annak rendje, módja szerint tisztességesen megkérte kezét az öreg Hogginstól. Nem kapott kosarat. Hiszen háza volt a faluban, ami nagy szó, közben meg egy kis földet is vásárolt a határban és így az öreg szemében is megvolt a biztosítéka arra, hogy el tud tartani egy asszonyt a maga kenyerén. Még az őszön megtartották a lakodalmat. A *great-bolasi* kis templomban volt az esküvő és az anglikán parókia házassági anyakönyvében ma is olvasható a beírás:

„John Jones festő és Hoggins Sára házassági szövetségre léptek az Ur 1790. Esztendőjének Október hava 17-ik napján.

II.

Hoggins Sára boldog fiatal asszony volt és távolról sem gyanította, hogy kicsoda voltaképpen az ő férje. Mint *Jonesné* asszony, nagy karriert csinált és kis falusi házáért, tizholdas földjéért irigyelt asszonnyá lett *Great Bolasha*ban. Nem remélt jó módba jutott és el sem tudta képzelni, hogy valaha is átlépi *Great Bolas* határát. Merész vállalkozásnak és tulságos fényűzésnek tartotta, mikor férje a kis birtokon csinos villaházat építtetett és azt „*Bolas Villá*“-nak nevezte el.

„Mr. John Jones“ a mézesetek után gyakrabban volt már távol hazulról. „*Üzleti ügyekben*“ — mint mondani szokta. De csak rövid időre. A fiatal

asszony ezt természetesen tartotta, annival is inkább, mert érezte, hogy anyává lesz és hálás volt a leendő apa iránt, aki „üzleti vállalkozásokkal” is növelni óhajtja a vagyont születendő gyermeke számára. Az *üzleti ügyek* természetesen mindannyiszor a Burghley House-ba vitték az urát, a stamfordi uradalmak ügyeinek intézése céljából.

De egyszer mégis csak ki kellett derülni a titoknak. Egy napon tudtára adta Mr. Jones a feleségének, hogy el kell utazniok mind a kettőjüknek, még pedig, úgy lehet, hogy hosszabb időre. Egy nagyobb üzlet, amibe belefogott, okvetlenül megkívánja azt.

Elbucsztak az öreg Hogginséktól, parasztszékére ültek, elhajtattak. A fiatal asszony ragaszkodó bizalommal követte férjét, ámbár nem minden aggodás nélkül. Szívszorongva tekintgetett hátra az elhagyott meleg fészek után és mintha balsejtelem kinozná, kedvetlen, szótalan volt az egész uton és gyakran sirva fakadt. Ő igazán nem kívánt többet a sorstól és el sem fogadott volna, ha rajta áll. Mintha a szívébe nyilalott volna, ha arra gondolt, hogy férjének ez a nagobbiszabásu üzleti vállalkozása esetleg — *fényes haszonnal* fog járni

Többször említette utközben férjének, hogy nyugtalanságot érez és hogy mire való nagyobbra váagni! Hiszen mindent elértek, ami a boldogsághoz szükséges. Aztán meg azt mondja, ő úgy fél valami bizonytalantól!

Talán ez a pszichologiai vonás, ez a csodálatos asszonyi ösztön volt az, ami *Tennysont* is megragadta, midőn legszebb strófiáiban idézte a bájos Hoggins Sára emlékezetét.

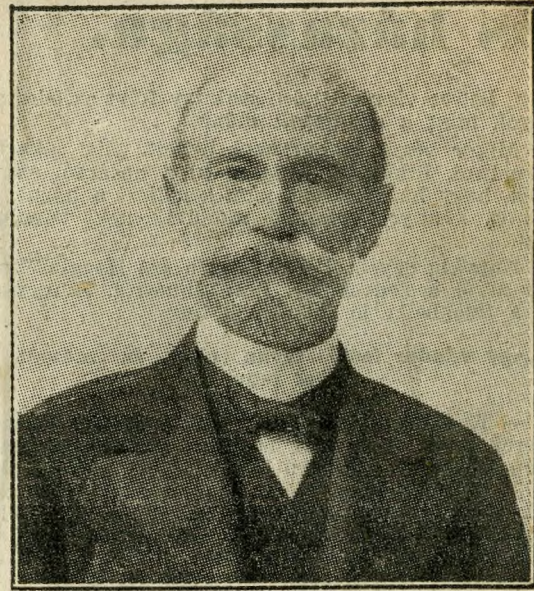
hasem volt ellentét közte és ama fiatal generáció között, melyet maga körül felnevelt. Csak azokkal állott szemben idegenül, sőt ellenségképen, kiknél nem látta a magyarság nagy kérdései iránt való fogékonyságot, akik a magyarság kérdéseit, a politikai eseményeit, a gazdasági történéseket nem a magyarság jövőjének szempontjából itélték meg.

Minden érzése, multjának minden emléke, életének minden sikere összeforrott a szabadelvűség tradícióival és mikor alakja megleve nedik előttem, ezt látom legélesebben magam előtt.

			100
			Személy
(Idő)	(Köt. v. füz.)	(Oldal)	Helyszám
Székesfehérvárosi házinyomda 1927 — 1695			

CHORIN FERENC.

ID. CHORIN FERENC.